

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Compromissum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

vel minoribus, qui mutilavit vel occidit aliquem ex quo effectus est irregularis, amittat privilegium utrumque? videtur quod sic, quia effectus est jam inhabilis pro Ecclesia, & ita tenet Afflict. in const. Apostolantes, & citat Imolam pro sua sententia: ego vero sentio oppositum, quia clericus homicida non amittit ipso jure privilegium, vel beneficium si quod habet, sed venit privandus per sententiam, immo Episcopus potest cum eo dispensare, ut illud retineat, nec valet ratio, quia est irregularis, & sic inhabilis & incapax, & per consequens ipso jure privatus utroque privilegio, quia potest defensire Ecclesie in aliis functionibus, nisi sit homicidium qualificatum, prout in assassinio dictum est.

Septimò, Clericus in minoribus bigamus, vel vere vel interpretative perdit omni privilegium, & potest per laicum castigari, tex. Gl. & Gem. in c. unico, vers. quidam, de bigam. lib. 6. ita quod potest sic salvari, dictum Afflict. in dicta const. constitutus vero in Sacris retinet utrumque privilegium, ratio est, quam video ibi.

COADJUTOR.

Primum, coadjutor primum dandus est Episcopo propter senectutem, agitudinem, amentiam. Conc. Trid. sess. 25. c. 9. de refor. c. unico, de cler. agrot. lib. 6. & quando datur Episcopo, vide de ejus potestate, & qualitatibus, Syl. q. 4. par. 2.

Secundò, Archidiacono propter eisdem causas.

Tertio, parocho propter eisdem causas, & propter insufficientiam, Conc. Trid. sess. 21. c. 6. de reform.

Quarto, an coadjutor Archiepisco. pi, etiam cum futura successione, possit uti pallio, dic quod non, ratio datur quia nondum est Archiepiscopus. si nimirum possit uti benedictione Episcopali, dic quod sic, si est Episcopus in absentia Archiepiscopi, vel presens, & eo abnente, similiter an uti mox tam. dic quod sic absente Archiepiscopo, quia jam est praelatus, & in sua diocesi, & provincia, vide Nav. conf. fi. de cler. agrot. sed potest sedere in sede Archiepiscopi, si nec consuetudo, nec statutum loci contradicit eo absente in choro.

Quinto, an habeat generalem & liberam potestatem, tex. in c. grandi, & ibi gl. in ver. videtur dicere, quod sic, & ita Gem. ibi vers. quero an, de suppl. negl. prael. lib. 6.

Sexto, Coadjutor potest dari omnibus praelatis propter longam inhabilitatem, Gem. in c. fi. ver. & per predicta eo. tit: & lib.

COMPROMISSUM.

Primum, compromissum, quamvis non transeat ad successores, neque ad hæredes, c. fi. de arb. tamen compromissum à praelato, super rebus Ecclesiæ ipsius, etiam non factis & à mentione successoris, etiam si factum sit nomine proprio pralati expresso, etiam si factum inter rem Ecclesiæ, & privatum, transit ad successorem, ea. præsentia, de test. &c. ibi

ibi Abb. & Covar. in c. conquesti, num:
5. ver. 7.

Secundò, causa matrimonialis non
potest compromitti laicis, ca. penul de
in integ. rest. gl. in ca. de consang. & affi-
nit. imò Con. de sponsal. 2. par. ca. 8. §:
ult. num. 2. in fine, dubitat quòd nec
potest compromitti in clericum ex vi
compromissi, quando agitur de fœde-
re matrimonij.

Tertiò, in causa electionis potest
compromitti in unum tantum, ita
Gem. in c. sicut, cum vers. quero quòd,
& in ca. si cui, notab. 1. de elect. lib. 6.
& sic etiam in præsentatione, quia elec-
tio & præsentatio in hac pari passu
ambulant, prout dictum est in 1. p. in
vers. intrusus.

CONTUMACIA.

Propter contumaciam, quilibet in re
petiam levi contingentem, potest
excommunicari, gl. in ca. duo, 96. dist.
Panor. in ca. 1. de iud. & ibi Ripa n.
29. & est communis, prout Cov. in c.
alma mater, 1. par. §. 9. n. 3. Ratio est
quia citatus, & non comparens con-
temnit, & fit inobediens. D. Tho. 2.
2. q. 105. art. 1. & sic, quando citatur
aliquis à judice ecclesiastico etiam in
relevi, si non comparet, potest excom-
municari, tanquam inobediens, quia
videtur contempnere.

CESSIO BONORUM.

Dubium est, an cedens bonis tene-
atur ad restitutionem si pervene-
ti ad pingviorem fortunam? Respon-

detur succinctè primò, quod quando
cessio fit cum ignominia, non tenetur:
secundò, quando fit sine ignominia,
dat juratoriam cautionem, de solven-
do, si pervenerit ad meliorem frugem;
tertiò, ad id tenetur in utroque foro:
quartò, non tamen tantum quantum
debebat unicuique, etiamsi ad pingvis-
simam pervenit facultatem, quia illa
cessio debet ei aliquid relevare: quin-
tò, semper solutio, & restitutio debet
fieri, remanente ei aliquo sufficienti ad
vitam sustentandam decenter, ista ha-
bes communiter glo. in c. Odoard. in
ver. ad pingviorem, de solut: & ibi Host.
& in Sum. tit. de cess. bon. Cov. l. 2. c. 1.
n. 6. var. Azo. in Sum. l. 7. Codicis rub.
71. & si fuisset excommunicatus pro-
pter debitum facta cessione debet sta-
tim absolviri, Sylvest. in ver. cedere.

CONCILIUM.

Primò, an abbates, præpositi, & alij,
petiam usum mitræ habentes, debe-
ant præcedere capitulum in synodo
provinciali, vel dicecesana?

Respondeatur decisivè, quòd non,
quoniam capitulum præcedit collegi-
aliter, id est, simul prout in choro, pro-
cessione, & assistendo suo prælato,
ita Io. de Selua tratt. de benef. 1. p. q.
2: nu. 51. ex Gem. in cap. statutum, in
princ. in §. quamquam in 3. notab. de
presbyr. eod. lib. & ita fuit decisum in
facto in Synodo diœcesana Neapolita-
na celebrata sub Card. Alphōso Carafa
sub an. 1565. die 9. Feb. f. 60. & etiā fuit
respon-